

Загальні принципи перекладу архаїчної лексики

Т. А. Ласінська

Кафедра теорії та практики перекладу з англійської мови Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка, м. Київ, Україна
Corresponding author. E-mail: taja.russ@list.ru

Paper received 23.03.17; Accepted for publication 28.03.17.

Анотація: У статті висвітлено питання особливостей відтворення архаїчної лексики англійської мови в українських перекладах, з урахуванням лексико-семантичних та стилістичних особливостей мов оригіналу та перекладу, а також дослідження основних тенденцій сучасних підходів до розв'язання завдань перекладу лексики історично маркованого прошарку.

Ключові слова: архаїзми, обсолетизована лексика, застаріла лексика, історизми, архаїчна лексика, переклад історизмів та архаїзмів.

Вступ. Виступаючи елементами відображення реальної дійсності минулого, архаїзми відіграють важливу роль в тексті. Вони належать до різних тематичних груп, функціональних сфер вживання та ін., що формує особливий історичний фон твору. Переклад текстів з архаїчною лексикою викликає проблему досягнення адекватності при відтворенні вихідної одиниці та відтворенні її експресивно-змістовної та історично-культурної національної конотації.

Короткий огляд публікацій. Згідно з дослідженнями класиків теорії перекладу, загальним принципом відтворення архаїзмів є врахування особливостей впливу лінгвістичних та екстралінгвістичних факторів на семантичне значення вихідної одиниці (В. Н. Комісаров, Б. В. Хохел, Ю. А. Найда) Способи перекладу архаїзмів не є універсальними. Це загальновідомі способи – транскрипція, транслітерація, калькування, різні перекладацькі трансформації. Як правило, архаїзми відтворюються в мові перекладу за допомогою транслітерації або транскрипції (А. П. Мельник, В. К. Ланчиков, В. М. Ослопова) Якщо цього не дозволяє зробити семантика лексичної одиниці в тексті-оригіналі, застосовується переклад за допомогою еквіваленту. Деякі архаїзми можуть потребувати зміни форми або пояснення у перекладі – в цьому випадку застосовуються різні перекладацькі трансформації (Є. Н. Мешалкіна, О. В. Юдіна, Л. П. Яцевич).

Мета. Метою цієї розвідки є дослідження теоретичних підґрунть методів перекладу, які найбільше сприяють збереженню національно-культурного та історичного колориту в перекладі.

Матеріали та методи. Методологічною основою дослідження слугували теоретичні міркування й погляди А. Б. Кам'янець, В. Н. Комісарова, Є. Н. Мешалкіної, А. П. Мельника, Т. І. Комарової, В. К. Ланчикова), що дозволило визначити основні тенденції сучасної теорії перекладу щодо відтворення історично маркованої лексики. В основному залучено описовий та зіставний методи дослідження.

Результати і їх обговорення. Завданням перекладача, на думку В. Н. Комісарова, є виконання двох етапів перекладу: перший – опрацювати вихідний текст, тобто зрозуміти його значення, виявити час створення або, іншими словами, отримати якомога більше інформації з нього; по-друге – після того, як опрацьовано вихідний текст, постає необхідність у відборі мовних засобів для тексту-перекладу [1, с. 189–192]. При вилученні інформації з вихідного

тексту основною проблемою, з якою стикається перекладач, є відмінність між мовою тексту-оригіналу та тексту-перекладу у зв'язку із застарілістю першого тексту. Тому основним для початку є виявлення епохальної приналежності тексту та часу його написання. Однак при цьому слід враховувати, що вихідний текст теж може містити архаїчні слова, а тому навіть якщо виявити час створення тексту, залишиться проблема виділення значення всіх архаїчних слів у тексті. Відбір мовних засобів при перекладі вимагає від перекладача подолання мовного та історичного бар'єрів. Услід за В. Н. Комісаровим ми пропонуємо використовувати для відбору мовних засобів одну з наступних стратегій перекладу: архаїзацію, вилучення, нівелювання чи модернізацію.

Архаїзація традиційно сприймається як перекладацький прийом, характерний саме при відтворенні історично маркованої лексики. А. П. Мельник вважає, що архаїзація орієнтована на культуру оригіналу, але завдання перекладача – відтворити в перекладі культурні особливості тексту-оригіналу за допомогою еквівалентів та аналогів в мові перекладу [2, с. 176]. На думку науковця, в основі архаїзації лежить принцип аналогії, який означає взаємодію між двома культурами.

Спочатку переклад за допомогою архаїзації використовувався без попереднього філософського осмислення. Він виступав природним спонтанним процесом. Прикладом такого перекладу може слугувати переклад Біблії в епоху Реформації. У цей час реформатори ставили за мету популяризувати Святе Письмо серед населення, тому в тексті Біблії використовувалась лексика простого люду.

У перекладацькій практиці ідеї архаїзації викладені в роботах відомого філософа та богослова Фрідріха Шляєрмахера (1768–1834). В одній зі своїх робіт “Про різні способи перекладу” (1813) Ф. Шляєрмахер зазначає, що завдання перекладача – через переклад наблизити автора до читача або читача до автора [3, с. 8]. Крім того, він зазначає, що важливим є збереження самобутності вихідного тексту, тобто, як пише Ф. Шляєрмахер, за перекладом з англійської читач повинен впізнавати англійську.

Стратегія архаїзації, на думку Б. Хохела, сприяє відтворенню в перекладі стилістичної складової історичного тексту [5, с. 152–171]. “Зістарюючи” текст, перекладач прагне не лише передати його зміст, а й зберегти історичний колорит тексту-оригіналу.

У сучасному мовознавстві прийнято поділяти архаїзацію на цілісну та умовну [5]. У статті “Історична стилізація в синхронічному художньому перекладі” В.К. Ланчиков пропонує розуміти під цілісною архаїзацією повну передачу мовленнєвого узусу минулої епохи та національно-культурного колориту [5, с. 119]. Ми розуміємо цілісну архаїзацію як спрямованість перекладу на максимально точне відтворення вихідного тексту з дотриманням лексико-семантичних, граматичних та стилістичних особливостей тексту-оригіналу. Однак слід зауважити, що цілісна архаїзація рідко застосовується в перекладацькій практиці (В. М. Ослопова, О. В. Бакулев [6]). Це пов’язано з тим, що відстань між епохами може бути суттєвою, а тому відтворити мовленнєвий узус минулого, зокрема – лексику, яка вже вийшла зі вжитку, майже неможливо без застосування перекладацьких трансформацій чи “осучаснення” вихідного тексту.

Розгляньмо приклад архаїзації лексичної одиниці: *Anne had been a fortnight at Green Gables before Mrs. Lynde arrived to inspect her. Mrs. Rachel, to do her justice, was not to blame for this. A severe and unseasonable attack of grippe had confined that good lady to her house ever since the occasion of her last visit to Green Gables* [7, р. 80]. – *Цілих два тижні прожила Енн у Зелених Дахах, і ось нарешті пані Лінд завітала, щоб як слід її роздивитися. Втім, виправдаймо пані Рейчел – вона була в цьому не винна. Тяжкий грип, незвичний у цю пору року, замкнув поважну пані-добродійку вдома ще після її останнього візиту до Зелених Дахів* [8, с. 67]. Упродовж століть український народ використовував дві основні форми звертання: типову українську форму звертання *добродію* і західнослов’янську *пане, пані, Добродію, добродійко* – специфічно українське шанобливо ввічливе звертання як до знайомого, так і до незнайомого, в семантиці якого спостерігається історична та культурна маркованість. У результаті перекладачці вдалося відтворити атмосферу оригіналу та зробити текст зрозумілим для українського читача.

На відміну від цілісної архаїзації, умовна архаїзація не передбачає відтворення мовленнєвого узусу конкретної епохи, але націлена на відтворення історичного колориту. Тобто задачею перекладача є історизація або архаїзація тексту таким чином, щоб читач зрозумів текст, але відчув відстань між часом створення оригіналу та перекладу, тобто відстань між минулим та сьогоденням. Для створення відчуття історичного минулого перекладач може використовувати архаїзми, але не переважуючи ними текст.

Отже, архаїзація як стратегія перекладу спрямована на досягнення історизації тексту. Є. Н. Мешалкіна зазначає, що досягнення адекватності перекладу при архаїзації досягається шляхом відмови від збереження часової дистанції між вихідним текстом та текстом перекладу [9].

Таким чином, архаїзація як спосіб перекладу дозволяє відтворити історичні та культурні стереотипи та образи.

Вилучення належить до лексико-граматичних трансформацій і застосовується у випадку наявності мовних одиниць, які відсутні в мові перекладу, але містять імплікативні смисли, для передачі яких необ-

хідно змінити перекладну лексичну одиницю. А. О. Борисова розглядає вилучення як перекладацьку трансформацію, в результаті якої в тексті перекладу вилучається лексична одиниця, присутня в тексті оригіналу [10].

Суть вилучення, як і будь-якого іншого способу перекладу – віднайти еквівалент в мові перекладу. Вилучення слід застосовувати до перекладу історизмів та архаїзмів тоді, коли вихідна лексична одиниця містить надлишкову інформацію, перенесення якої у переклад призведе до порушення цілісності та логічності перекладеного тексту. І. М. Клименко зауважує, що вилученню підлягають ті елементи, які дублюються в тексті оригіналу [11, с. 6].

Розгляньмо наступний приклад: *“After that there gallop from Temple Bar, old lady, I won't trust your forelegs till I get you on the level,” said this hoarse messenger, glancing at his mare* [12]. *Temple Bar* – це ворота, які залишилися від стіни, яка відділяла Сіті від Вестмінстера. Ворота були знесені у 1878 році. В перекладі застосовано вилучення терміну *bar* – *застава: Після такої скачки від самого Темплу (в давнину на головних вулицях, які вели до Сіті, були облаштовані застави)* [13, с. 5]. Оскільки далі в реченні є мова про застави, використання його призвело б до повтору, тому перекладач вилучає слово, відтворюючи слово за допомогою транскрибування.

Отже, вилучення є одним зі способів перекладу історизмів та архаїзмів у випадку наявності надлишкової інформації в лексичній одиниці оригіналу або перекладу.

Нівелювання як спосіб перекладу рідко використовується в перекладацькій практиці. Науковці (Ю. А. Найда [14], Л. П. Яцевич [15]) вважають, що краще віддати перевагу архаїзації або модернізації, розглядаючи історизми та архаїзми як лексичні одиниці, які обов’язково потрібно реалізувати в тексті перекладу, оскільки вони є носіями важливої національно-культурної інформації. Підтримуючи позицію щодо важливості історизмів та архаїзмів в тексті, Ю. А. Найда зауважує, що вони є відображенням комунікативного наміру автора, а тому нівелювання їх в перекладі призведе до втрати змісту оригіналу [14].

Нівелювання проявляється у тих випадках, коли перекладач ігнорує елементи тексту-оригіналу, які несуть важливу смислову інформацію.

Проти використання нівелювання при перекладі архаїзмів виступає Т. І. Комарова [16]. Вона зауважує, що історизмам та архаїзмам характерні конотації та асоціації, а тому, ігноруючи їх в перекладі, ми втрачаємо експресію в тексті перекладу.

О. В. Юдіна, розглядаючи проблему нівелювання в перекладі, визначає нівелювання як перекладацьку трансформацію, результатом якої є зниження експресивного забарвлення лексичної одиниці [17, с. 174].

Зарубіжний мовознавець Р. Нір дуже критично висловлюється щодо нівелізації в перекладі, вважаючи, що вона “ліквідує” будь-яку інформацію про культурну спільність. Але при цьому зауважує, що допустимі випадки, коли іншим способом перекласти лексичну одиницю неможливо [18, р. 87].

Розгляньмо наступний приклад нівелізації в перекладі: *Gosh, Lulamae. Kingdom come!* [7]. – *Боже мій, Луламей! Оце-то радість!* [8]. Історизм *Kingdom* є біблеїзмом, який означає *боже царство*. Перекладач ігнорує семантику даного терміну, вживаючи стилістично нейтральне слово *радість*. У результаті можна говорити про те, що значення лексеми в тексті-оригіналі втрачене у перекладі.

Отже, досліджуючи явище нівелювання в перекладі, можна сказати, що даний спосіб перекладу призводить до втрати національно-культурного колориту. Нівелювання як спосіб перекладу й досі залишається одним з контроверсивних явищ перекладознавства, дослідження якого триває до сьогодні.

Метою **перекладу-модернізації** є заміна лексичних одиниць тексту-оригіналу та відповідні лексичні одиниці в тексті-перекладі, які є властивими для культури адресатів. Тобто в процесі перекладу-модернізації архаїчні найменування замінюють на еквівалентні в мові перекладу. Таким чином, перекладач створює текст або твір, який відрізняється від культури оригіналу, але є більш легким для розуміння адресатів [19, с. 176].

В українській перекладацькій практиці переклад способом модернізації домінував у XVIII–XIX століттях. Це було пов'язано з тим, що українські перекладачі намагалися дистанціювати українську мову та літературу від російської, якій була властива “академічна правильність” [3, с. 55].

В основу перекладу способом модернізації покладено так звану “модель перекладу третього світу”. Цю модель було запропоновано в другій половині XX століття двома бразильськими поетами та перекладачами – Августо й Гарольдо де Кампоси. Погляди на переклад в Бразилії в той час були мотивовані прагненням “позбутися колоніального минулого країни” та віднайти власну самобутність. У 1920-х роках виник так званий “Канібалістський рух” – як рух боротьби за самобутність Бразилії: саме його принципи Августо й Гарольдо де Кампоси взяли за основу “модель перекладу третього світу”, яка передбачала ігнорування будь-якої іншої культури, окрім бразильської, тобто переклад передбачав відтворення текстів з

використанням елементів сучасної та характерної для Бразилії культури [3, с. 8].

У випадку використання модернізації або “осучаснення тексту” перекладач ставить за мету передати комунікативний намір автора, використовуючи для цього сучасні та зрозумілі для читачів мовні одиниці. Б. Хохел пояснює це наступним чином: “беручи до уваги, що вихідний текст є продуктом минулого та створювався мовою, сучасною для цього минулого, то текст перекладу повинен створюватися мовою, сучасною для перекладача” [20, с. 152–171]. Стратегія модернізації дозволяє зробити текст більш доступним для розуміння, але містить в собі загрозу створити бар'єр між мовою історичного тексту та сучасною мовою.

Розгляньмо наступний приклад: *I – Johnson's Dixonary, you know; you mustn't leave us without that. Good-by. Drive on, coachman. God bless you!* [21, р. 17]. – *Словник Джонсона, негоже було б поїхати без нього. До побачення! Можна рушати! Хай вас Бог благословить!* В тексті оригіналу вживається архаїзм *coachman*. В українській мові існує еквівалент даного терміну *ямищик*, що означає “кучер, візник на поштових, ямських конях” [22]. Перекладачка модернізує вислів *можна рушати*. В цьому випадку можна говорити про осучаснення перекладу, оскільки автор використав даний термін не для того, аби створити певний образ перевізника, а для позначення власне процесу перевезення.

Висновки. Підсумовуючи вищезазначене, можна стверджувати, що найбільш прийнятними і результативними у разі перекладу історизмів та архаїчної лексики є використання для відбору мовних засобів однієї з наступних стратегій перекладу: архаїзації, вилучення, нівелювання чи модернізації. Для виконання адекватного перекладу можливим і необхідним є поєднання даних стратегій, що дозволить перекладачу відтворити текст, складний для розуміння читачів в силу приналежності до минулої епохи, такою мовою, яка буде зрозуміла сучасникам. В той же час поєднання даних стратегій сприятиме збереженню національно-культурного та історичного колориту в перекладі.

ЛИТЕРАТУРА

1. Комиссаров В. Н. Теория перевода (лингвистические аспекты) / В. Н. Комиссаров. – М. : Высшая школа, 1990. – 253 с.
2. Мельник А. П. Функції сучасної американської анімації як основа вибору перекладацьких стратегій / А. П. Мельник // *Studia linguistica*. – 2012. – С. 175–178.
3. Кам'янець А. Б. Интертекстуальна іронія і переклад : [монографія] / А. Б. Кам'янець. – К. : Видавць, 2010. – 176 с.
4. Хохел Б. Время и пространство в переводе / Б. Хохел // *Поэтика перевода*. – М. : Радуга, 1988. – С. 152–171.
5. Ланчиков В. К. Историческая стилизация в синхроническом художественном переводе. Перевод и дискурс / В. К. Ланчиков // *Вестник МГЛУ*. – 2002. – Вып. 463. – С. 115–122.
6. Ослопова В. М. Особенности переводческих преобразований в диахроническом переводе (на материале текстов среднеанглийского и раннеанглийского периодов) [Электронный ресурс] / А. В. Бакулев, В. М. Ослопова // *Материалы IV Междунар. студ. электронной науч. конф.*
7. [“Студенческий научный форум – 2012”]. – Режим доступа : <http://www.rae.ru:8888/forum2012/253/1525>.
8. Montgomery L. M. Anne of Green Gables [Электронный ресурс] / Lucy Maud Montgomery. – Режим доступа : PlaneteBook.com.
9. Монтгомери Л.-М. Енн із Зелених Дахів / Люсі-Мод Монтгомери ; пер. з англ. А. Вовченко. – Львів : Урбіно, 2012. – 320 с.
10. Мешалкина Е. Н. Стратегии исторической стилизации в художественном переводе (на материале англоязычной художественной литературы XVIII–XX вв.): дис. ... канд. филол. наук : спец. 10.02.20 “Сравнительно-историческое, типологическое и сопоставительное языкознание” / Евгения Николаевна Мешалкина ; Московск. гос. лингвист. ун-т. – М., 2008. – 206 с.
11. Борисова А. О. Джерела лексичних труднощів при перекладі текстів суспільно-політичного характеру українською мовою з англійської мови // *Придніпровський науч. вестник*. – 2010. – С. 226–230.

11. Клименко І. М. Лексичні трансформації при передачі англійської політичної термінології українською мовою / І. М. Клименко, І. С. Зоренко // Філологічні студії. – 2012. – Вип. 8. – С. 84–90.
12. Dickens Ch. A Tale of Two Cities [Електронний ресурс] / Ch. Dickens. – Режим доступу : <http://www.gutenberg.org/files/98/98-h/98-h.htm>.
13. Диккенс Ч. Повесть о двух городах [Электронный ресурс] / Ч. Диккенс ; пер. Е. Бекетовой. – Режим доступа : http://az.lib.ru/d/dikkens_c/text_1859_a_tale_of_two_cities.shtml.
14. Найда Ю. А. К науке переводить / Ю. А. Найда // Вопросы теории перевода в зарубежной лингвистике. – 1978. – С. 114–137.
15. Яцевич Л. П. Художественный перевод : [учеб.-метод. пособие] / Л. П. Яцевич. – Благовещенск : Амурский гос. ун-т, 2011. – 103 с.
16. Комарова Т. І. Нейтралізація як спосіб відтворення просторіччя в іспанському перекладі повісті В. З. Нестайка “Тореадори з Васюківки” / Т. І. Комарова // Мовні і кон-
- цептуальні картини світу. – 2012. – Вип. 41, ч. 2. – С. 267–274.
17. Юдіна О. В. Зниження експресивності в перекладах памфлетів Я. Геплена іспанською мовою / О. В. Юдіна // Вісник Запорізьк. нац. ун-ту. – 2009. – № 2. – С. 173–177.
18. Nir R. Linguistic and sociolinguistic problems in the translation of imported TV films in Israel / R. Nir // International Journal of the Sociology of Language. – 1984. – № 48. – Р. 81–97.
19. Мельник А. П. Функції сучасної американської анімації як основа вибору перекладацьких стратегій / А. П. Мельник // Studia linguistica. – 2012. – С. 175–178.
20. Хохел Б. Время и пространство в переводе / Б. Хохел // Поэтика перевода. – 1988. – С. 152–171.
21. Thackeray W. M. Vanity Fair : Upper Level / William Makepeace Thackeray. – М. : Macmillan Education, 2007. – 144 p.
22. Словник української мови : в 11 т. [Електронний ресурс] / [А. П. Білоштан, М. Ф. Бойко, В. П. Градова, Г. М. Колесник, О. П. Петровська, Л. А. Юрчук]. – Режим доступу : <http://sum.in.ua/>

REFERENCES

1. Komissarov, V. N. Teoriya perevoda (lingvisticheskie aspekty). M.: Vysshaya shkola, 1990. 253 s.
2. Melnik, A. P. Funktsiyi suchasnoyi amerikanskoyi animatsiyi yak osnova viboru perekladatskih strategiy. In Studia linguistica, 2012 : 175–178.
3. Kam'yanets, A. B. Intertekstualna ironiya i pereklad. K.: Vidavets, 2010. [monografiya], 176 s.
4. Hohel, B. Vremya i prostranstvo v perevode. In Poetika perevoda. M.: Raduga, 1988: 152–171.
5. Lanchikov, V. K. Istoricheskaya stilizatsiya v sinhronicheskom hudozhestvennom perevode. Perevod i diskurs. In Vestnik MGLU, 2002. Vyip. 463: 115–122.
6. Osloпова, V. M. Bakulev, A. V. Osobennosti perevodcheskih preobrazovaniy v diahronicheskom perevode (na materiale tekstov sredneangliyskogo i rannenovooangliyskogo periodov) [online]. Materialy IV Mezhdunar. stud. elektronnoy nauch. konf. “Studencheskiy nauchnyy forum – 2012”. Rezhim dostupa: <http://www.rae.ru:8888/forum2012/253/1525>.
7. Montgomery, Lucy Maud. Anne of Green Gables [online]. Rezhim dostupu: PlaneteBook.com.
8. Montgomeri, LyusI-Mod. Enn iz zelenih dahiv. Pereklad z angl. A. Vovchenko. Lviv: Urbino, 2012. 320 s.
9. Meshalkina, Evgeniya Nikolaevna. Strategii istoricheskoy stilizatsii v hudozhestvennom perevode (na materiale angloyazyichnoy hudozhestvennoy literatury XVIII–XX vv.): dis. ... kand. filol. nauk: spets. 10.02.20 “Srvnitelno-istoricheskoe, tipologicheskoe i sopostavitelnoe yazykoznanie”. Meshalkina. M., 2008. 206 s.
10. Borisova, A. O. Dzherela leksichnih trudnoschiv pri perekladi tekstiv suspilno-politichnogo harakteru ukraiyinsko-
- yu movoyu z angliyskoyi movi. In Pridneprovskiy nauch. Vestnik, 2010: 226–230.
11. Klimenko, I. M. Zorenko, I. S. Leksichni transformatsiyi pri peredachi angliyskoyi politichnoyi terminologiyi ukraiyinsko-yu movoyu. In Filologichni studiyi, 2012. Vip. 8: 84–90.
13. Dikkens Ch. Povest o dvuh gorodah. Perevod E. Beketovoy [online]. Rezhim dostupa: http://az.lib.ru/d/dikkens_c/text_1859_a_tale_of_two_cities.shtml.
14. Nayda, Yu. A. K nauke perevodit. In Voprosy teorii perevoda v zarubezhnoy lingvistike, 1978: 114–137.
15. Yatsevich, L. P. Hudozhestvennyy perevod: [ucheb.-metod. posobie]. Blagoveschensk: Amurskiy gos. un-t, 2011. 103 s.
16. Komarova, T. I. Neytralizatsiya yak sposib vidtvorennya prostorichchya v ispankomu perekladi povisti V. Z. Nestayka “Toreadori z Vasuyuklvki”. In Movní i kontseptualni kartini svitu, 2012. Vip. 41(2): 267–274.
17. Yudina, O. V. Znizhennya ekspresivnosti v perekladah pamfletiv Ya. Geplena ispankoyu movoyu. In Visnik Zaporizk. nats. un-tu, 2009. N 2: 173–177.
19. Melnik, A. P. Funktsiyi suchasnoyi amerikanskoyi animatsiyi yak osnova viboru perekladatskih strategiy. In Studia linguistica, 2012: 175–178.
20. Hohel, B. Vremya i prostranstvo v perevode. In Poetika perevoda, 1988: 152–171.
22. Biloshtan, A. P., Boyko, M. F., Gradova, V. P., Kolesnik, G. M., Petrovska, O. P., Yurchuk, L. A. Slovník ukraiyinskoyi movi: v 11 t. [online]. Rezhim dostupu: <http://sum.in.ua/>

Общие принципы перевода архаической лексики

Т. А. Ласинская

Аннотация: В статье освещены вопросы особенностей воссоздания архаической лексики английского языка в украинских переводах, с учетом лексико-семантических и стилистических особенностей языка оригинала и перевода, а также исследования основных тенденций современных подходов к решению задач перевода лексики исторически маркированного поля.

Ключевые слова: архаизмы, обsolesцированная лексика, устарелая лексика, историзмы, архаическая лексика, перевод историзмов и архаизмов.

General principles of translating archaic words

T. A. Lasinska

Abstract: The article deals with the issue of specificity of conveying archaic vocabulary of the English language in Ukrainian translations, taking into account lexical, semantic and stylistic features of the target and original languages. The article also outlines the tendencies of the main modern studies and approaches in the theory and practice of translating historically marked vocabulary.

Keywords: archaisms, obsolete vocabulary, old words, historical words, archaic vocabulary, translating historical and archaic words.